

نیرانیہ بانکہ کریمہ بلوچ ء یاتے ء

ڈاکٹر شلی بلوچ ء مارشت

شنکار : بلوچ وومن فورم

کتابک-----نمیرانیں بانک

کریمہ بلوچ ۽ یات ۽ ڈاکٹر شلی بلوچ ۽ مارشت

زبان-----بلوچی

سال-----دسمبر 2025

ڈس ۽ نشان-----info@balochwomenforum.org

شنگار-----بلوچ وومن پورم

لڙ

01	پيش ڪال
02	ڏاکڻي شلي بلوچ ٽران (آواران تيرتچ مڃي)
06	ڪولوا مالار ٽران
09	بلور ڪولوا ٽران
14	ڪولوا ڏنڌار ٽران

نمیرانیس بانک کریمہ بلوچ ۽یات ۽

ڈاکٹر شلی بلوچ ۽مارشت

WEBSITE : BALOCHWOMENFORUM.ORG

شنگار: بلوچ وومن فورم

پیش گال

اگاں مردم جھانء دیمر وئی کر تگئیں راجاں بہ چارایت گڑاودء شیرالیں زالبولانی یک مزنیں کردے گندگ بیت۔ راجانی تہء ہمے پیماں مردکار کرت کن انت زالبول ہمہ ہمے حسابء انت، زالبول پہ راجی دیمر وئیء گلزمینء پاسانیء ہک جاہء گوں وتی مردیناں ہمکو پگء ہمراہ انت۔ زالبولء مردینانی کارکنگء حساب ہماوڑ بیت کہ یک مردے گوں دوئیں دستاں کار بہ کنت آئی کارچوں زور گندگ بیت بلکل ہمے پیماں انت۔ ہمے ہاترء نوآبادیاتی نزامء تہء زالبول چہ مردینء مدام کم گندگ بنت، گوں ایشیء ہوار دگہ سکا بازیں پرک مہذب، وتساچیں دودء ریدگ ودی کنگ بیتء راج پُرشٹء پروشء آماج کنگ بیت۔

گڑا پہ اے وڑیں پرکء دوریانی ہلاس کنگء اولی چیز آمر دینء زالبولء میانء پرکء ہلاس کنگ انت۔ اگاں مردینء زالبولء میانء ہمے پرک ہلاس بوت گڑا سکا بازیں چیزوت گیشء گیوار بنت۔ بلوچء انوگیں تھریک وت ہمے چیزء مسال انت کہ بلوچء سیاستء پڑء مردینانی ہمراہیء بلوچء زالبول گون انتء جھد کنگء انت گڑا بلوچء سیاستء چنچو دیمر وئی کرتگ۔ اے وھدء بلوچ سیاستء پڑء بلوچ زالبولانی کردایوکء بلوچ راجء تہء نہ بلکیں سرجمیں دنیا تہء منگ بوگء انت۔ ایشی مسال ٹائم میگزین انت چہ جھانء سدنامداریں مردمانی تہء بلوچ زالبولانی نام ہوار انت۔ بلوچ راج زندگیں راجانی تہء ہوار انت کہ آئی نوآبادیاتی نزام ہلاس کرتگء وتی زالبول سیاستء پڑء مردینانی ہمراہیء زرتگ انت۔ اے پہ بلوچ راجء شانء گپے انت۔

دگہ گپے ایش انت کہ یک جنزے بندات بوت گڑا آھمنچو دیمء روان کنت پہ آئیء نوک نوکیں مردم ودی بوان کنتء مردم شوکیں رنگےء کارکن انت۔ گرانیں بار ہما مردمانی کوپگاں بیت کہ آجنزء بندات کن انت۔ جنزء بندات کنوکیں مردم سکا باز جبالانی دیماں بنت۔ اگاں مردم بلوچء شیر زالیں زالبولانی بابتء چارایت گڑاچہ اے جنزء پیش مارا بانڈی، گل بی بی، چھاگی، مائی بیجو، سلطان ہاتونء کرد گندگء کیت۔ بلوچء شیر زالاں گوستء ہم کر بانی داتگ بلے انوگیں جنزء بابتء چارایت زالبولانی جنزء سرچنگ لمہء وتن شھید بانک کریمہ انت۔ آئیء سک باز کر بانی داتگء جبالانی دیماں کرتگء دانکہ اے جنز پھاسر پیتگ۔ بانک کریمہ چو بانڑیء وڑء سلاہ نہ زرتگء جنگ نہ کرتگ آئی بلوچء زالبولانء یک سیاسی تکتے داتگ اے سیاسی تکت روچ پہ روچ پزور بوگء انت، اے سیاسی راھبند پہ بلوچء زالبولان مادیں کشکےء ہمک وھدء بلوچء زالبولان جھدء سکینء دنتء آسانی رھشونیء کنت۔

گڑالمہء وتن بانک کریمہء وڑیں شیر زال تھنایک روچےء یاد کنگی نہ انت آمارا گوں وتی دلء ہیالاں ہمگر نچ کنگی انت۔ ہمے ہاتر بلوچ وومن پورمء پہ نمیر انیں لمہء وتن شھید بانک کریمہء یاد کنگء پروگرامانی درچے براہ داشتنگ ات۔ ہمے پروگراماں بانک کریمہء بابتء بینگیں ہمک گپ چہ توار بنداں ابید کتابی دروشمء شمارا سرکنگ بوگء انت۔ ماچہ شمارا اوستء داراں کہ شمارا وتی راجی جنزء مھم کنگء وتی جنکیں زھگاں پہ راجی جنزء بھر زورگء سکینء دے اتء ہماو اب کہ لمہء وتن شھید بانک کریمہ بلوچء آدگہ شھیداں دیستگ شمارا آوابء پیلو کن ات۔

بلوچستان سبزء آباد بات

بلوچ وومن پورم

ڈاکٹر شلی بلوچ ۽ تران

آواران تیر تیج مچی ۽ تران

من پھر بنداں کہ من یک انجیں ازیمیں سر ڈگارے ۽ سر ۽ اوشا تگ آں کہ اے سر ڈگارے ۽ سر ۽ شہید بانک کریمہ ۽ شہید رزا جھانگیر ۽ وڑیں سیاسی رهشوناں وتی شپ ۽ روج داتگ ۽ مردمانی سر ۽ کار کرتگ۔ ہماردم ۽ گمنائیں جھد کار کہ من چہ آیاں نہ آشنا آں من آیانی جھد ۽ سر ۽ پھر بنداں من ۽ اے گپ ۽ سر ۽ یکین انت اے سر ڈگار کہ شہید رزا وڑیں سر پیداک کنت آپہ وتی راجی سیت ۽ پانی و استا ہجر چک ۽ نہ بیت۔

چوناہا آواران من ۽ سک دوست بیت، آواران ۽ آہگ منی و استایک و ابے بیتگ۔ من ۽ سک دوست بیتگ کہ من کدی آواران ۽ سر باں۔ آواران من ۽ اے و استا دوست بیت کہ آواران ۽ مارار ہشون داتگ۔ آواران ۽ مردماں بے کساس کر بانی داتگ۔ اے زمین ۽ مردم سک پڑ مھریں مردم انت اے زمین چہ مھر ۽ چکار انت۔ من شے مھرائی و امداراں کہ شامنی گوش دارگ ۽ اتلگ انت۔ من یک کسانیں وھدے ۽ تہ ۽ شمارا گوانک جنگ شامنی گوش دارگ ۽ اتلگ انت۔

اے تیر تیج ہمار سر ڈگار انت کہ بانک ۽ دومی لوگ گوشگ بیت کہ بانک ۽ اد ۽ مزنیں وھدے گوازی تگ ۽ شے سر ۽ کار کرتگ ۽ شمارا یکجاہ کرتگ۔ مریجی باید انت کہ شامبانک ۽ ہما جھد ۽ لیکہ ۽ دیم ۽ برگ ۽ جھد ۽ بہ کن ات۔ بانک ۽ تھنا یک روچے یاد مہ کن ات ۽ بانک تھنا یک روچے یاد کنگی نہ انت۔ بانک مے سہاء در کیاں گوں ہمگر نچ بہ بیت بانک مے ہیالاں گوں بندوک بہ بیت۔ مارا بانک ۽ ہما پکر دیم ۽ برگ انت۔

بانک کریمہ ۽ جند ہما زال ات، ہما سیاسی جھد کار ات کہ بلوچ راجد پتر ۽ تہ ۽ یک کار ستے آئی ۽ وتی سر جمیں زندہ بلوچستان ۽ ندر کرتگ ات۔ آئی ۽ وتی شپ ۽ روج بلوچ مھلوک ۽ راداتگ ات۔ چوناہا بانک مادیت آبھ کیس جاہ ۽ نہ نشنگ۔ بانک مدام سپر کنان ات۔ کدی شال ۽ برپ بستگیں بالاد، کدی تمپ ۽ سوچو کیس لیوار، کدی زامران ۽ شرتگیں گورچ، کدی آواران ۽ دگ ۽ مینگاں کدی کراچی ۽ بلے بانک گرداں ات۔ بانک بلوچاں یکجاہ کنگ ۽ ات ۽ آیان ۽ بلوچ بوگ ۽ درس ۽ دیگ ۽ ات۔ آیان ۽ پھ بلوچ ۽ راجی سیت ۽ پانی و استا یکجاہ کنگ ۽ ات۔ بانک ۽ بہ لوئیں آئی ۽ منی ۽ تہ وڑے یک شوکیں زندے ہم گوازی ت کرتگ ات۔ بانک یک انجیں کھولے ۽ گوں سیادی دارایت کہ آئی کھول سکا شریں کھولے ات آئی ۽ پھ زند گوازی تگ ۽ ہج ۽ کمی نہ بیتگ۔ آئی ۽ زند گوازی تگ ۽ ہمک آسراتی بیتگ۔

بانک یک جاہے ۽ گوش ایت کہ منی و اھشت اے نہ بیتگ کہ من یک سیاستدانے بہ باں منی و اھشت ہمے بیتگ کہ من یک شریں آرٹسٹ بہ بان ۽ من سائیکو جیسٹے بہ باں بلے من یک انجیں سر زمینے ۽ سر ۽ رستگ آن ۽ وتی چم پچ کرتگ انت کہ آسر زمین چہ بندات ۽ یک جنگباہے۔ آسر زمین ۽ سر ۽ زوراکی وتی گڈی سیمسر ۽ سر بوتگ گڑاچہ منی و اب ۽ گیش اے جھد پمن ارزشت دارایت۔ گڑا من پشیکا اے راہ پھوت ۽ گچین کرتگ۔ زندگی یک رندے ریت انت بلے من ہماراہ ۽ گچین کن آں کہ آراہ ۽ ابید مرگ ۽ دگہ ہج نیست۔ آراہ ۽ روگ ۽ ترا بزگی، درتہ پچی در سیں جنجالانی دیم پھ دیگی کنگی انت۔ گڑنی سر تلگیں نان، گد درتگ انت، پاد تراول انت انگت جنزراں انت اے زمین ۽ اشک انت۔

مروچی ما بانک ۽ ہما جھد ۽ دیم ۽ بہ بر ایں کہ بانک ۽ وتی آسودگیں زندیل داتگ ۽ یک گرائیں راہے گچین کرتگ۔ گپ کنگ سک وش انت بلے راہ ۽ روگ سکا گران انت، چپ ۽ کہ اے راہ ۽ وش نیست ایشی ۽ تہ ۽ گوں سکیاں دیم پھ دیگی کنگی انت۔ بلے راستی ایش انت کہ زمین ۽ گوں ۽ مھر بہ بیت۔ اگاں

زمین ء گون ء مہر بہ بیت گڑ ادنیاء تہ ء ہما سیادی کہ ہست انت براتے ء گون گھارے ء سیادی بہ بیت، مات ء پت ء سیادی بہ بیت، یک چکے ء سیادی بہ بیت، بلے زمین ء اشک چہ درساں دیم ء انت۔ گوش انت کہ زمین ء اشک یک تریا کی نشے بیت۔ وھدے کہ زمین ء گون ء اشک بوت گڑ اتی و استاھمک اشک جھل کپ ایت۔ اے زمین ء مہر انت کہ مات وتی چکاں یل کن انت ء پہ زمین ندر بنت۔ دگہ ماچے بہ لوٹ ایں؟ زمین ء مہر ء کساں چنکس بوت کنت۔ یک پتے وتی چکاں یل کنت، یک ماتے وتی چکاں یل کنت ء پہ زمین کربان بیت۔

مروچی ادے مئے مراکش ء توک ء انجیں مات نشنگ، انجیں گھار ہست انت شہیدانی کھول انت۔ انجیں مات ہست کہ آیانی سرے ما پھر بند ایں کہ آما تاں انجیں چچ و دی کرتگ کہ آبچاں وتی زمین ء پاسانی کرتگ۔ آیایں پہ وتی زمین ء و استا جھد کرتگ۔ آیایں پہ وتی بزگیں مھلوک ء و استا جھد کرتگ۔

مادور مہ رویں ماشہد رزا جھانگیر ء مات ء بہ چار ایں وھدے کہ رزا جھانگیر شہید بیت گڑ آما تاں پرس ء پتر ء چچ نہ کنت ء نہ نندایت آگوں ہلو ہالواں وتی زھگ ء لاش ء کبرستان ء بارت۔ مئے ماتاں مارا گوانزگ ء تہ ء ہمے لیلو داتگ وھدے کہ تو مزن بہ ءے برو وتی ڈیھ ء پاسان بہو مارا اے سکین کدی ہم نہ رستگ کہ مالگور بہ بہ ایں۔ لگور ہروچ مرایت پہ لگور ء ہروچ مرگ کیت گڑ اما ء توبہ زانیں کہ مئے ء تئی ارزشت ء زمہ واری چے انت۔

مئے اے دیوان ء ہمنچو زابلول نشنگ انت دگہ ہمنچو مردین نشنگ انت۔ ادے مردماں چے پے کربانی نہ داتگ۔ ادے انجیں مات ہست انت کہ آیایں وتی چچ کربان کرتگ انت۔ انجیں مردم ہست انت کہ آیانی لوگ ہم سوچک بیتگ انت ء آیانی مردم گرگ بیتگ انت۔ وھدے کہ مردم بیگواہ کنگ بنت گڑ اما تو ارچست نہ کن ایں ء بے تو ار بہ ایں۔ ماہمے و استا بے تو ار بہ ایں کہ باند ابوت کنت کہ منی دگہ چکے چست بہ کنت۔ اگاں تو تو ار چست نہ کن ء تئی ہمے زھگ کہ بیگواہ کنگ بیتگ باند ادر وگیں میڑ ء نام ء تیر جنگ ء کٹک ء چگل دیگ بیت۔ مردماں مرچی پہ دوکلدار ء وتی زمین ء سودا جنگ ء وتی برات ء سودا جنگ ء انت۔ اے گپ ء یاد بدارات کہ اے زمین انت کہ تو ابشی ء سر ء زندگی کنگ ء ءے، اے زمین ء مارا رو دیتگ۔ اے زمین ء سر ء من ء تو وتی چچ کرتگ انت۔

وھدے کہ من ء تو میریں مئے جون ء کس نہ زور ایت مئے لوگ ء مردم ہم بیزار بنت ہمے زمین منی ء تئی جون ء وتی دلبد ء جاگہ دنت۔ اگاں من ء تو زمین ء گون ء دگا کرت، اگاں من ء تو پہ چار کلدار ء وتی زیر بھا کرت گڑ اراجہ پتر مارا کدی ہم ماپ نہ کنت۔

مئے تہ ء ترس انچو و دی کنگ بیتگ کہ وھدے یک مردے کیت ما آئی ء وتی لوگ ء جاہ نہ دے ایں، ما انچو ترس آما چ کنگ بیتگیں کہ کسے ء پہ مئے سواری ء کار بہ بیت ما آئی ء وتی سواری ء ہم نہ دے ایں، بوت کنت باند امنی گون ء ہمے مسلہ بوت۔ اے ترس انچوش مئے دلانی تہ ء پترنگ کہ مایک مردے ء گون ء نزکی کنگ ء ہم ترس ایں۔ مانام گریں پلانی رہشون انت بلے ہما ئی ء پکر ء لیکہ ء دیم ء برگ ء ترس ایں۔ آواران ہما سر زمین انت کہ ہر وھدے زور اکیانی دیمپان بیتگ۔ ہر وھدے زور اکیانی ہلاپ ء تو ار چست کرتگ ءے۔ بلے مروچی آواران ء سر ء ہمنچو کار کنگ بیتگ کہ مئے ہما ورا آیانی کوپگ ء سر ء بلاھیں زمہ واری یے ہست انت آپشت ء کنزگ ء انت ء آوتی زمہ واریاں زانگ ء نہ انت کہ مئے زمہ واری چے انت۔ یک ایردستیں راجے ء تہ ء مئے زمہ واری چے بوت کنت ما پہ وتی راج ءے چے کرت کن ایں۔ اے راج منی ء تئی اوست ء نشنگ۔ اگاں من ء تو پیشت ء کنزاتیں ء منی ء تئی تہ ء کربانی دیگ ء جوزگ نہ بوت گڑ اباریں من ء تو داں دگہ چنت وھدے ایردستی ء پادانی چیر ء لگتمال بہ ایں۔ منی ء تئی تہ ء کربانی دیگ ء جوزگ بہ بیت، ہما مات کہ ادے نشنگ انت آوتی بچاں کربان کنگ ء انت آیانی تہ ء گیش کربانی دیگ ء جوزگ بہ بیت۔ باید انت کہ من ء تو ترس آما چ مہ بہ ایں ء جھان ء ہچ وڑیں تاکت من ء ترا داشت نہ کنت، من ء تو ہچیر ایردستی ء پادانی چیر ء لگتمال بوت نہ کن ایں۔ ماچہ گلامی ء ہمنچو دیر ء ساہ بہ کن ایں گڑا من ء تو ہمنچو گیش تاوان ورا ایں۔

اے ترس ہمے ہاتراودی کنگ بوتنگ کہ ماتی گارے بیگواہیں ہانچ کہ ہست انت آسانی واستاؤن ء در میائیں۔ جی ء کہ ماوہدے ڈن ء در کائیں گڑا بایں مھلو کے مچ بیت مردمانی تہ ء زانت ء سماودی بیت۔ ماے گپ ء کدی ہم وتی تہ ء جاگہ مہ دے ایں کہ ماوہدے ڈن ء در کپت ایں پہ وتی گارے بیگواہیں بچانی واستا توار چست کرت گڑا من ء ریاست گیش تاوان دنت۔ اگاں تو ہنچو بے توار بوت ءے گڑا تئی چک ء جون ترادست کپ ایت۔ پرچہ کہ من ء تو یک انچیں سرڈ گارے ء سرے تشنگیں کہ آسرڈ گار ایر دست انت۔ بلوچ راج ایر دست انت۔ مارا وتی واستاوت پاد آہگی انت چہ ڈن ء کس نئیت انت ء پما جھد نہ کنت۔ یک پرشتھے نہ ایت ء منے واستا جھد نہ کنت۔ ماراوت پاد آہگ ء جھد کنگی انت۔ بایں وھد ء ریاست ہمے گپ ء گوش ایت کہ من ء انچوزر بہ دے من تئی چک ء یل کن آل۔ بلے اے درست دروگ انت آتئی زھگ ء یل نہ کنت آپہ تئی بے توار کنگ ء واستا وڑوڑیں پندل ساز ایت کہ تو بے توار بہ بے ء توار چست مہ کن ءے۔

آواران ء تہ ء چنچو مردم گارے بیگواہ انت بلے باز کم مردم ادے اتنگ ء زھر شانی کرتنگ۔ یک گدانے جنگ ء روانک کش اتنگ۔ ماہنچو ترس آماج بیتگیں اے سرڈ گارے ہک روچ کیے ء جون چگل دیگ بیت یا کیے شھید کنگ بیت۔ اے سرڈ گار مرچی ہم ہون ء بو ء کنگ ء انت۔ آسانی ہون مرچی ہم ہشک نہ انت ء ترانت ماچوں گوں اے ہوناں چودگا کرت کن این ء ماچوں اے ہوناں بے حال کرت کن ایں۔

ہما مردماں کہ پہ منے وشیں باندات ء وتی جان ندر کرتنگ گڑا من ء تو کدی پاد کائیں، اے زمین ء مارا رودیننگ ء مزن کرتنگ۔ اگاں اے زمین مہ بیت مارا جاگہ ہم نہ بیت۔ من ء ترابچار نہ بیت۔ مرچی من ء تو جھان ء دیم ء بلوچ ء نام ء زانگ بوگ ء ایں اے ہما مردمانی برورد انت کہ آیاں کربانی دانتنگ۔ اگاں مرچی مارا کسے زانت کہ مابلوچیں گڑا پہ اے راجی بچار ء مردماں وتی ساہ ندر کرتنگ انت۔ گڑا ہما مردمانی پکر مارا دیم ء برگی انت۔ ہما مردماں کہ وتی سرڈ گارے چہ ایر دستی ء کشک ء پہ آجوتی ء واب دیستگ مارا آید کنگی انت۔ گڑا من ء ترابچار کولانی پد گر بوگی انت۔ مارا ہما جھد دیم ء برگی انت۔ گڑا بانک مدام بھار دیگ بیت کہ آچہ راجی جھد ء دزکش بہ بیت بلے بانک تمر دے محکم بیت، بانک جنزراں بیت۔

وھدے کہ 2009 ء 2013 ء ریاست مردماں جنگ ء بیت بلے بانک ء ہما واب کہ دیستگ گڑا بانک گدان گدان ء لوگ پہ لوگ ء روت ء ہما واب ء سر کنگ ء جھد ء کنت بلے پشت ء نہ کنز ایت۔ ہمے تیر تیج کہ بہ بیت کہ ادے بانک ء ماہ گوازینتگ انت شے سرے کار کرتنگ۔ ادے دگہ بایں رھشون بیتگ انت کہ آیاں شے سرے کار کرتنگ بلے مرچی ہما پکر ء لیکہ کج انت؟

ماہنا مردم ء داں اسٹیٹس ء بندوک کن ایں، ماہنا بانک ء اکس ء زورین ء پھر بند ایں کہ ماہناک ء پد تیج ایں، گڑا ہما واب کہ بانک ء دیست ہما واب ء کئے دیم ء بارت۔ ہما واب ء دیم ء برگ منی ء تئی زمہ واری انت۔ من ء توچہ بانک ء آدگہ شھیداں شر تر نہ ایں۔ اے ساہ روت من ء توچہ ناہا ہم مراں، من ء توچہ منے کن ایں ہم روچے الم مراں۔ بلے ہما مردم یاد کنگ بیت کہ آئی بلوچ راج ء تہ ء یک زندے گوازینتگ ء بزگی ء درتہ پچی اوپار کرتنگ ء ایر دستی ء ہلاپ ء جھد کرتنگ۔

گڑا وتی کسہ ء چون نبشتہ کن ءے دنیا تراہما وڑے یاد کنت۔ چوننا ہم روچے لکانی کچ ء مردم مرانت بلے یاد ہما مردم کنگ بیت کہ آئی ء یک جھدے بیتگ۔ آئی ء وتی زندے ہک وشی آس دانتگ انت ء وتی زات کشنگ۔ وتی زات ء کشک سکا گران انت چہ وتی زات ء در آہگ ء پہ راج ء کربان بوگ سکا گران انت۔ بلے اے کار من ء تراننگی انت۔ اگاں ماپاد کائیں یا پاد نیائیں بلے بلوچ ء نام ء سرے الم جنگ بہ ایں۔

اگاں ماہ چاریں ہیات کے ات؟ ہیات ء ماہ شادرس زانیں، آگوں وتی مات ء پت ء ملک ء سرے روت گڑا ہشت تیر جنگ ء کشک بیت۔ گڑا من ء توچہ ہیات ء شر تر نہ ایں جی ء کہ من ء ترابلوچ ء نام پرانت۔

ملک ناز کے ات کہ ڈیتھ اسکو اڈ جنت بلے روچے نہ روچے منی ء تنی گس ء کیت ء سر بیت۔ ماہچ کمن ایس ہم جنگ بہ ایس، چچی ء کہ ماہنچیں سر ڈ گارے ء سر ء وتی چم پنچ کر تگ انت ء بلوچے ء گس ء ودی پیتگیں گڑا من ء ء ترا الم جنت۔ اے در چک ء دار درس مارا ء شمارا گوانک جنگ ء انت کہ پہ وتی زمین ء واستا پاد بیات ء جھد بہ کن ات۔ ابید زمین ء من ء تو ہجیر نہ مان ایس۔ من آروچی یک ماتے دیستگ آ مات گوش ایت کہ ریاست ء لشکر اتلگ آیاں گوشنگ وتی لوگ ء ہالیک بہ کن، من گس ء در داشتگ کہ من وتی گس ء ہالیک نہ کن آں آیان منی دست ء دار جتگ کہ منی دست بہ پرش ایت، آمر دمانی لوگاں سوچ انت۔ وھدے کہ ماہ یک لوگے ء ہالی کنگ ء انچو گھگیری کن ایس گڑا ما وتی زمین ء چون آیان ء ارزانی ء دات کن ایس۔ چچی ء کہ ابید زمین ء منے جند نہ مان ایت ء بلوچ چہ جھان ء نشکہ ء گار بیت۔

اچمن گیش شہاد ء نند وکیں مردماں ہرچی گوں وتی پھماں دیستگ، شہاوتی پنچ کر بان کر تگ ء زمین ء میار کر تگ انت۔ شہاوتی بچان ء دست بڈ ء جتگ ء پہ زمین ء پاسبانی ء دیم داتگ۔ گڑا شہانوں پر چاپشت ء کنزگ ء ات ء پاد آھگ ء نہ ات۔ اے تھنا آواران ء جاور نہ انت بلکیں بلوچستان ء ہک گس پرسیگ انت۔ بلوچستان ء ہک دگ انچوش ترسینگ بوگ ء انت۔ گڑا من ء تو باید انت کہ پاد بیانیں ء زور اکیانی ہلاپ ء توار چست بہ کن ایس۔ نوں منی ء تنی واستا چچ پشت نہ کپتگ۔

شہیدانی وابجاہ انچو دور نہ انت مرچی منی ء تنی اے توار ء اش کنگ ء انت کہ انچو وھد ء پد مرچی یک کسانیں مچی بے اد ء نشنگ۔ ریاست ء ہمے جیڑات کہ من کریمہ ء جن آں جھد ہلاس بیت، بلے چہ کریمہ ء روگ ء پد جھد بندات پیتگ۔ مروچی کریمہ تیر تیج ء تہ ء اوشاتگ ء تران کنگ ء انت۔ مرچی کریمہ منے تہ ء زندگ انت۔ کریمہ مرچی سدانی کچ ء زالبولانی تہ ء زندگ انت۔ کریمہ ء ہما جھد، پگر ء لیکہ آئی دیستگیں واب مرچی اد ء زندگ انت۔ زی ہم کریمہ ہمے تیر تیج ء اوشاتگ ء تران کر تگ مرچی پد ء ہم کریمہ ہمے مچی ء اوشاتگ ء تران کنگ ء انت۔

شہید سباد شتیاری گوش ایت کہ واب بہ گند ات واب گندگ ہر دوری انت چچی ء کہ ماواب دیستگ مرچی اے جاہ ء سر پیتگ انت۔

کولواہ مالار تیران

بلوچ گوستاک ۽ محکم داروک مھناز ۽ گرناز ۽ پکر ۽ دیم ۽ بروک، بانڑی ۽ وڑ ۽ براتانی رد ۽ اوشتوک کریمہ انت۔ کریمہ بوگ ارزان نہ انت کریمہ ۽ مروچی لمہ ۽ نام بزاں ماتے ۽ نام چہ مز نیں پندے ۽ برگ ۽ پدرتگ۔ اگاں مرچی بانک کریمہ ماتے ۽ نام ۽ زانگ بیت گڑا آئی ہک بلوچ ۽ راماتے ۽ نز ۽ چارتگ، کریمہ ہاجنک ات کہ ریاستی ہک زلم ۽ زوراک ۽ دیم ۽ اوشتاک۔ کریمہ نہ سرد چارت ۽ نہ گرم چارت آپس جنزراں ات۔ آہہ یکیں جاہ ۽ نہ نشنگ ات۔ چوناہیا کریمہ ۽ جند کچ ۽ ات آئی ۽ کچ ۽ چہ گیش بلوچستان ۽ آدگہ ہند ۽ دمگاں گندگ پیتگ کہ آدم جنزان ۽ سپر کنان ات۔ کریمہ کہ مز نیں پندے بر اتگ ۽ ہماو اب کہ دیستگ ات گڑا مرچی بہ گندے کریمہ مئے میان ۽ ساڑی نہ انت بلے بانک ہست ات اے درس کہ نشنگ انت اے بانک ۽ رنگ ۽ انت ۽ ہما چھرگ ۽ جن انت۔ ریاست ۽ ہمے جیڑا تگ کہ من بانک ۽ کشاں بانک کہ نہ بیت گڑا ہما پکر ہلاس بیت بلے چوش نہ انت۔ بلے مردم ۽ کش ایت یازندانی کنت گڑا لیکہ کدی کشگ ۽ بندیک نہ بیت۔

کریمہ وت ۽ ہما ہند ۽ دمگاں سر کرتگ ات کہ اود ۽ گاڑی ہم نہ نشنگ انت اود ۽ پہ روگ ۽ راہ ہم نہ پیتگ، بلے کریمہ ہر حساب ۽ پیادگ ۽ سائیکل ۽ ہشترانی سر ۽ نشنگ ۽ وت ۽ سر کرتگ۔ بلوچ لس مھلوک ۽ یکجاہ کنگ ۽ جھد کرتگ۔ دژ من ۽ ہک وھد ۽ پہ بانک ۽ پد کز کنگ ۽ پندل سازاتگ بلے آپشت ۽ نہ کزراتگ۔ دژ من ۽ بانک ۽ ہک وھد ۽ بیہار داتگ کہ پشت ۽ بروت بلے بانک ۽ ہمالیکہ ۽ پکر محکم ات۔ بانک ۽ جون دیستگ ات، بانک ۽ وتی سنگتانی زندانی بوگ دیستگ ات بانک ۽ ہمپگرس سنگت شھید ۽ زندانی کنگ پیتگ انت بلے بانک انگت جنزراں انت۔

بانک ۽ چماں ہما کہ واپ دیستگ ات آئی بلوچ ۽ گدان گدان ۽ سرکنگ ۽ ات۔ بلوچ ۽ بزگی ۽ ایردستی ۽ درس ۽ دیگ ۽ ات کہ بلوچ ۽ بلوچ سرڈگار ایردست انت اے منی ۽ تئی زمہ واری بیت کہ ایردستی ۽ ہلاپ ۽ جھد بہ کن ایں۔

ہماو اب کہ بانک ۽ شوکیں چماں دیستگ مارا ۽ شمارا ہماو اب دیم ۽ برگی انت۔ ہما پند کہ بانک ۽ براتگ مارا ہما راہ ۽ پند جنگی انت۔ بلے آراہ روگ گران انت بلے منی ۽ تئی زمہ واری انت کہ ماہاراہ ۽ پند بہ جن ایں۔

آسودگیں زند گوزینگ ہر کس ۽ دوست بیت بلے من ۽ تو یک انجیں چاگردے ۽ زندگ ایں کہ اے پمایب انت کہ ماپہ لگوری زند بہ گوزین ایں۔ اے پمایب انت کہ ماترس آماج بہ بہ ایں ۽ گس ۽ بہ نند ایں۔ ہمے ترس کہ مئے دل ۽ دماگ ۽ جاگہ دیگ بوت اے ترس مارا ہلاس کنگی انت۔ ترس بس ساہ نینگ انت گڑا ماہمے بہ جیڑا ایں کہ من ۽ توچہ آ شھیداں شر ترایں۔

مادرس یکیں حساب ۽ ایں مارا بلوچ کنت ۽ جنت چچی ۽ کہ من بلوچستان ۽ دل بند ۽ وتی چم پچ کرتگ انت۔ منی ۽ تئی میار ہمیش انت کہ ما بلوچ ایں۔

چہ ایشی ۽ مستریں میار ہمیش انت کہ ما وھدے سر پد بہ ایں ۽ درسیں جیڑا ہاں زانیں کہ مئے کر ۽ زند گوزینگ ۽ ہچ آسراتی نیست۔ من انول آواران ۽ اتلگ آں اد ۽ شریراں ۽ نہ دیستگ کہ اے راہ ۽ مردم سپر بہ کنت، من ۽ انچو گمان بیت کہ من آواران ۽ اتلگاں بلے نوزدھی کرن ۽ زندگ آں۔

دنیا ۽ تہ ۽ بیست ۽ یکمی کرن ۽ وڑ وڑیں ٹیکنا لوجی اتلگ ۽ دنیا آزمان ۽ سر انت بلے بلوچ انچوش پشت ۽ دور دیگ پیتگ کہ بلوچ ۽ گسانی تہ ۽ لین نیست انت۔

بلوچ ۽ مینگاں نہ شریراں اسکول ہست انت ۽ نہ کہ نادرا ہما ہست۔ اسکولانی ماڑی ہست انت بلے اود ۽ نہ شریراں ماسٹرے گواہ ایت ۽ نہ کہ شریراں

ڈاکٹرے گواہ ایت۔ وھدے کہ نادرا ہما ۽ روئے اود ۽ تپ ۽ الاچ نہ بیت۔ مردم چہ تپ ۽ نادرا ہی ۽ مرگ ۽ انت۔ اے پہ بلوچ ۽ ایردستی ۽ سوگات

انت۔ من ۽ تو ہمنچو ہما موش بہ ایں من ۽ ترا ہمنچو سوگات ریت۔ چچی کہ منی ۽ تئی سرڈگار ایردست کنگ پیتگ۔ گڑا من ۽ توچہ واپ ۽ سما بہ کن

اے گڑا من ء تو چو کپور ء پیم ء وتی چماں بند کرت نہ کن ایں۔ منی ء تنی دیم ء پنج شہید کنگ ء مردم چست کنگ بوگ ء انت۔ منی ء تنی دیم ء گس سوچک بوگ ء انت۔ گڑا من ء توچی ء وت بے سبابہ کن ایں۔ من ء توپر چاچو ترس آماج بوتگ ایں۔

اے ہندی میر ء مہتر مار ترس آماج کن انت۔ وھدے کہ مردے بیگواہ بیت تر تر سین انت کہ توھا موش بو بے مار تر سگی نہ انت۔ اگاں مرچی اے جیڑہ یک گسے ء سر ء اتلگ گڑا اے گپ ء بزاں کہ منی ء تنی سر ء کیت۔ ماچہ مرگ ء اے اس ء رک ات نہ کن ایں چچی ء مابلوچ ایں، اگاں نجمہ جنگ بیتگ گڑا نجمہ ء میار چے بیت؟ نجمہ منی ء تنی وڑینے ات، ہیات منی ء تنی وڑ ء انت۔ ماسٹر ابد لھالک کہ جنگ بیتگ ہمے شے میتگ ء مردے ات آئی چے میار بیتگ کہ لشکر ء جنگ۔ من ء تو اے گپ کدی جیڑا تگ کہ آئی میار چے بیتگ؟ آئی میار ہمیش انت کہ ایک استادے ات آئی زھگ وانیتگ ات ء گونڈوانی باسما کنگ ء جھد کرتگ۔

گڑا مار انوں سما کنگ ء یاد آھگی انت، ادے کہ ورنانشنگ انت اے ورنایانی سر ء مزنیں زمہ واری بے بیت شماھامزہ واری ء بہ زان ات کہ شمار انوں چے کنگی انت۔ مرچی اپجما مئے ہر چیز پلگ بیتگ۔ منی ء تنی کر ء دگہ مچ نیست انت اگاں اے زمین بہ روت گڑا پماچ پست نہ کپ ایت۔ مئے لو گانی تہ ء پنج کہ شہید بوگ ء انت گڑا من ء تو دگہ چے لوٹ ایں۔ مرچی چے یک گسے ء کسے بیگواہ کنگ بیت گڑا آدم بھار دیگ ء تر سینگ بنت دانکہ لڈینگ ء دگہ جاھے ء دیم دیگ بنت۔ مار تر سگ ء وتی جاگھ ل کنگی نہ انت ہمے زالمانی دیم پہ دیمی کنگی انت ء ہمے پسو دیگی انت کہ منی سر ڈگار انت ء من ایشی ء واھند آں۔ بلوچ اے سر ڈگار ء واھند انت تو کے ء کہ تو من ء تر سین ء۔

اے راھانی سر ء ہزاراں چیک پوسٹ ہست اے پہ مئے کمشرپ کنگ ء جوڑ کنگ بیتگ انت۔ اے منی سر ڈگار انت ایشی آپ ء کوہ، درچک ء دار من ء بچہ کار انت، گڑا من پر چا آئی ء وتی پجار ء بہ گوش آں کہ من کے آں ء چے کج ء پیدا ک آں۔ اے گپ ء مابہ چار ایں کہ یک گسے یل کنگ نہ بیت گڑا ما وتی زمین ء چون یل بہ کن آں۔

ہمے زمین ء مارا و دینگ ء پجارے دانگ، پہ اے زمین ء مردم ندر بیتگ انت گڑا من وتی شہیداں چون بے ہیال کن آں۔ اے شہیدانی کر بانیاں ما چون بے حال بہ کن آں کہ آیاں وتی یکیں ساہ پہ زمین ء کر بان کرتگ۔ اے شہیدانی ہون پماسک ء لٹر پچر انت۔ ہما ورناکہ زندانانی تہ ء بندیک کنگ بیتگ انت آپماسک انت۔

گڑا مارا وتی شہید ء زندانان بندگیں مردمانی پکر دیم ء برگی انت۔ چچی ء کہ آیاں پہ وتی زاتی زندگیاں وتی ساہ کر بان نہ کرتگ انت آیاں مئے واستا وتی جان کر بان کرتگ انت۔ گپ کنگ سکاوش انت کار کنگ سکاگران انت ہمے کارانی دیم ء باز مسیبت ء جیڑہ کیت۔

من اے گپ ء سدا کاں کہ منی لاش ہم باند اسو گات کنگ بیت چچی ء کہ من بلوچے آں۔ مالمہ ء وتن بانک کریمہ ء پدر بیچ ایں من ہم زاناں کہ مئے آسر ہمیش بیت۔ ماچہ وتی سر ڈگار ء جتا بوت نہ کن ایں، اے ہاک ء گون ء ہر کس ء مھر ہست۔ ماھمے زمین ء سر ء ودی بیتگ ء وتی چم تچ کرتگ انت گڑا ما وتی زمین ء چون بے حال کرت کن ایں۔

ہمے ہاک کہ مارا بچہ کار ایت گڑا ما چون وتی ہاک ء بچہ نیار ایں۔ مرچی ہمے زمین مارا وتاں جنگ ء انت کہ بیات ماراچہ اے زالمانی دست ء آجوبہ کن ات۔ مارا اے زمین ء ہما پجار دانگ اے پجار مارا زندگ دارگی انت۔ مارا گول لمہ ء پکر ء اھد کنگی انت ء مارا ہما پکر دیم ء برگی انت۔ ہمے زمین ء سر ء بانک کریمہ وتی چماں کچ کنت گڑا آ مئے رہشونی ء کنت ء مارا ہمے جاہ ء سر کنت، ماچہ بانک ء پند ء جھدانی برورد ء اے جاہ ء سر بیتگ ایں۔

بیات مرچی ما ء شما اھد کن ایں کہ بانک کریمہ ء آدگہ شہیدانی پکر ء دیم ء بر ایں۔ مارا اے ترس چے وتی دل ء کنگی انت۔ اے جیڑہ تھنا مالار یا آواراں ء نہ انت بلکیں سر جمیں بلوچستان ء جیڑہ انت۔ اے ترس کہ سر جمیں بلوچستان ء تہ ء تالاں کنگ بیتگ اے مارا اھلاس کنگی انت، اگاں مئے مردے بیگواہ

کنگ بیت گڑا مارا تو ارچست کنگی انت۔ پہ مئے واستاچہ آزمان ءدگہ کسے نہ ایت مارا پہ وتی ھکاں وت پاد آھگی انت ءتوار چست کنگی انت۔ ماوتی راجی شھیدانی سرء پھر بند ایں گڑا ماتھنا آیانی سرء پھر مہ بند ایں بلیکس آیانی لوٹ ءدیم ءبہ بر ایں۔ مارا ھمارا ھ کہ مئے شھیداں پیش داشتگ، مارا ھمے لڑیچر کہ مئے شھیداں داتگ مارا ھما کولانی پابند بوگی انت ءھمے پکر دیم ءبرگی انت۔

مئے راجی ورنابوان انت ءوتی راجی زمہ واریاں سر پد بہ بنت ءوتی بزگیں راج ءگم ءکوپگاں بزور انت۔ من زاناں اے گم ءزمہ واری گران انت بلے اے مارا زورگ ءدیم ءدیم ءجنزگی انت۔

اے ھرچی کہ میر ءمُتبر ھست انت آئے مردم نہ انت آپہ چار کلدار ءوتی زمین ءبھکن انت۔ ھمے پارلیمنٹ ءنندوکیں مردم مئے ھون ءسودا جن انت۔ گڑا ھمے میر ءمُتبرانی سرء کدی بیسہ مکن ایں ءآیاں وتی رھسٹون، مہ لیک ایں۔ مئے لیڈر شھید بانک کریمہ، شھید گلام محمد ءشھید رزا جھانگیر انت۔

وھدے کہ ماچار ایں سی ٹی ڈی مئے مردمے آوار جت گڑا ماتوار چست کن ایں مارا ھمے گوشگ بیت کہ اگاں شتا تو ارچست کن ات شئے مردم ءسزاکیشتر بیت۔ اگاں شتا تو ارچست کن ات شئے دگہ یک بچے جنگ بیت بلے چوش نہ انت۔ ماھنچو ھاموش بہ ایں ماھنچو تاوان وریں۔ ماھنچو ایردستی ءپادانی چیر ءگمُتال بہ ایں۔

اگاں من ءتو آجوتی ءگوں وتی چھاں دیست نہ کن ایں بلے ھمے جھد مئے راج ءیک وشیں بانداتے دات کنت۔ باند مئے راج اے گپ ءنہ گوش ایت کہ مئے گوشگیں ورنایان جھد نہ کرتگ۔ اے جھد ءکہ تو مرچی کنگ ءئے اے تنی زمین ءآھوکیں باندات ءجھد انت۔ بہ گندے اے بار مئے کوپگاں گراں بہ بیت بلے مارا وتی پرزیلو کنگی انت۔

اے گپ ءپہ جزم بہ زان ات کہ ما باند اکبر ءمیار بہ ایں بلے مارا وتی کسہ وت نبشتہ کنگی انت دانکہ مارا دنیایا دبہ کنت کہ من ءتوپہ زمین چے کرتگ۔ جھدانی تہ ءزالبولانی مزنیں کردے بیت زالبول ایوک ءلوگ نہ سمبال انت ءزھگ ودی نہ کن انت ھماوڑ ءکہ مردیں جھد کن انت زالبول ھم ھما ھساب ءجھد کرت کن انت۔ زالبولان ءڈن ءدر آھگ ءوتی مردینانی ھمراہ بوگی انت۔

انچوش کہ مرچی مردم ڈاکٹر ماہ رنگ ءسمی ءنام ءگر انت گڑا مارا ماہ رنگ، سمی ءبانک کریمہ ءوڑ ءبوگی انت۔ بانک کریمہ ھم زالبولے ات۔ پہ زالبول ءدر کپک سک گراں انت جی ءکہ زالبول ءریاست ءدیم ءاوشنگی انت ءملاھانی دیم ءاوشنگی انت، چاگرد بدل کنگی انت۔ اولی مردم ءدر آھگ ءکار کنگ سک گراں انت، بلے بانک کریمہ ءپما ھمارا ھچ کرتگ مرچی ما ھمارا ھ ءجنزانیں۔

بلوہ کو لواہ تران

شئے درسانی منتوا راں کہ اے تچو کیں وھدء تہ ء ماشمارا گوانک جنگ ء شمارا وھدء دانگ، اے شئے مھرا انت کہ مارا گام پہ گام ء دیم ء جنزگ ء سکین ء دے انت۔ اگاں شئے مھراھداری بیت گڑامادیم ء جنزرات کن ایں۔ مروچی میں روج بانک کریمہ ء یات ء برجم دارگ بوگ ء انت۔ باید انت مابانک کریمہ ء ھمک روج یاد بہ کن ایں ء آئے دل ء دریکاں بندوک بہ بیت ء ماھمک ساھت ء دمان آئی ء یاد بہ کن ایں۔ چہ ء کہ بانک کریمہ یک انجیں نامے بیتگ ء بلوچ راجد پتر ء تہ ء یک انجیں کارستے بیتگ۔

بانک کریمہ بلوچ ء ھابنداتی جنک انت کہ ھمک زوراکى ء سائکلاں پرورش ایت ء لوگ ء نہ نند ایت ء لُج ء نام ء نہ گیت، ھمے ھاترا کہ ایک انجیں سرڈگارے ء سرء وتی چماں چک کنت آسرڈگار ایر دست بیت ء زلم ء زوراکیانى آماج بیت گڑا کریمہ ھمے راہ ء گچین کنت ء دیم ء جنزراں بیت۔ کریمہ کہ مادیستگ ات آسرجم ء یک آشوبی زالے ات ء آئی تہ ء ماز گریں آشوب دیستگ پرچا کہ آئی ء تہ نہ جیڑاتگ آئی پہ مئے واستا جیڑاتگ۔ آئی ء پہ بلوچستان ء جیڑاتگ ء وتی سرجمیں زند بلوچستان ء بلوچ راج ء دانگ۔ مرچی پہ مئے وشیں باندات ء واستا چنچو سرکربان بیتگ۔ ساہ ھر کس ء دوست انت ماھمے ھاترا ترس ایں کہ جنگ ء کشک بہ ایں ء مئے سرء دگہ جیڑہ ودی بیت بلے وتی راجی ھماپسگاں یاد بہ کن ات کہ آیاں پہ اے چیز ء نہ جیڑاتگ کہ ما وتی زاتی واھشتاں زندگ بدار ان ء وتی لوگ ء بہ نند ان ء وت ء آسودگ بہ کنناں۔

آیاں پہ راجی باندات ء جیڑاتگ، آیانی بزگی ء درتہ پچی وتی زندگی ء بھر جوڑ کر تگ انت۔ آیاں بس گلامی ء مارشت بیتگ ء پہ بلوچ سرڈگار ء بلوچستان جیڑاتگ۔

اگاں ماہ چار ایں گڑا مھر ء دروشم مٹ بیتگ، مست توکلی ء سموء مھر ء دروشم مٹ بیتگ، مرچی شے ء ھانی ء مھر ء دروشم مٹ بیتگ، مرچی شے پہ ھانی ء کربان نہ بیت مرچی شے پہ زمین ء وت ء کربان کنت۔ ھمازانت، ھماسگ ء اوپار مئے مردمانی تہ ء بیتگ باید انت کہ ماھما پگر ء دیم ء بہ براں۔ اے وھد ء بلوچ ء کر ء پہ زندگ بوگ ء امید چہ زمینے ء دگہ ھچ نیست۔ بلوچ ء راوتی کوہ، وتی کوچک، وتی ڈن ء ڈگار، درچک ء دار درست دوست انت آگوں وتی درچک ء داراں مھر کنت گڑا آگوں وتی سرڈگار ء چون مھر نہ کنت۔

ھمے سر زمین ء سرء ماودی بیتگ ء وتی کسانى گوازیبتگ گڑاماچوں چہ وتی اے سرڈگار ء شمو شکار بہ ایں۔ اے سرڈگار چہ کسانى ء مارا و دینگ ء انت ء مادام ھمائی ء امبازاں ایں گڑاما پرچہ وتی گلزمین ء بے سما بیتگ ایں ء وتی ایر دستی ء نہ ماراں۔

مرچی بیست ء یکى کرن ء دنیا آزمان ء سر بیتگ ء دنیا تہ ء وڑیں وڑیں ٹیکنالوجی اتلگ بلے ماچہ ھر چیز ء زبھراں، مئے کر ء آسراتی ھچ نیست کہ مانزانیں دنیا تہ ء چے بوگ ء انت۔

مانگت ء اے ھم سر پندہ ایں دنیا تہ ء تاکتوریں ڈیھانی تہ ء چے بوگ ء انت ء نزوریں راجانی جنز چون انت مانگت ء اے چیز ء ھم سر پندہ ایں۔ روچے چنچو مردم بیکواہ کنگ ء چنچو زابلول ٹارچر کنگ بیت بلے ماچہ اے چیز ء بے سمانیں۔ گڑاپہ اے چیزانی سر پد بوگ ء واستا مئے تہ ء زانت ء شھور بہ بیت ء ایر دستی ء مارشت بہ بیت۔

اے سہا بہ بیت کہ بلوچ ء سر ڈگار ء سر ء مز نیں کچے ء مڈی ہست انت۔ چہ بلوچ ء سر زمین ء سر ء گیس ء سھر در کیت انت گڑا من ء توبہ چار ایں کہ ما چو نیں زندے گوازیںگ ء ایں۔ ہما گیس چہ سوئی ء در کیت ء بلوچ ء گس ء کش ء گوزگ ء انت بلوچ ء نہ رس ایت آپنچاپ ء روگ ء آسودگ کنگ ء انت، پاکستان ء آدگہ سو بھان روگ ء آسودگ کنگ ء انت۔

اے سھر ء ہیرہ کہ چہ مئے سر ڈگار ء سر ء در آھگ ء انت اے مئے سر ء ہچ وڑ ء ہرچ کنگ نہ بنت، اے زور اکیں ریاست ء پماچ پر واہ نیست۔ ادے روچے بلوچ ء سد لاش بہ کپ ایت بلے سر کار ء ہچ پرک نہ بیت۔ چہ ء کہ آئی ء گوں بلوچ ء ہچ ہمدردی نیست آئی ء راجہ بلوچ سر ڈگار ء در آھو کیں مڈی لوٹ انت۔ اے ریاست چہ بلوچستان ء در آہو کیں مڈیاں چلگ ء انت۔ گڑا پر چا پاد نیائیں منی ء تنی گون ء دگہ چہ بہ بیت۔

ادے تشنگیں مردماں ہر یتیمیں بزگی دیستگ، وتی چماں لاش کپگ ء دیستگ انت، لاش گر کنگ یتگ انت، لاش تل دیگ ء آزا کنگ یتگ انت۔ اے آس کہ مئے سر ء کپتگ اے آس تر ء ہشک نہ زانت۔ چوش نہ انت کہ اے آس تھنا یک گسے ء نہ کپتگ بس ہما کیں گس سچ ایت، بلکیں اے آس سر جمیں بلوچستان ء سوچ ایت۔

اے آس سر جمیں بلوچستان ء سر ء کپتگ گڑا من ء توجہ اے آس ء رک ات نہ کن ایں۔ مارا پھرتی جند، سر ڈگار ء باندات ء در آھگی انت۔ ہماے واب کہ بانک کریمہ ء مئے شہید بوتگیں بامرداں دیستگ بوت کت ما آداب ء مہ گند ایں، بلے ایشی ء مئے آھو کیں پدر تیچ گند ایت۔ گڑا مئے پدر تیچ باند امارا اے تزن ء مہ جنت کہ مئے اے وھدے پدر تیچ ء ہچ نہ کرتگ۔ گڑا باید انت کہ ما پھرتی زات ء مہ جیر ایں ما پھرتی راجی باندات ء بہ جیر ایں۔ ملک ناز کہ وتی گس ء شہید کنگ بیت آھم مئے وڑیں بلوچ زالبولے بیت ڈیتھ اسکوڈ آئی ء شہید کنت، گڑا مہ چار ایں ڈیتھ اسکوڈ کے انت؟ گڑا آسر کار انت آمنی ء تنی مردم نہ انت۔

وھدے کہ کشدہ ٹولی گس ء دور کنت ء آئی ء شہید کنت بوت کنت باند آمن شلی ہماے زور اکیانی آماج بہاں، بوت کنت شما ہماے زور اکیانی آماج بہ بہ ات۔ بلوچ ء ہک گس ء یک لاشے دیگ یتگ، بلوچ ء ہک مات ء را آئی چک ء لاش سوگات کنگ یتگ۔

مرچی باند کہ مردم بیگواہ کنگ بنت گڑا آیان ء سی ٹی ڈی ء نام ء جن انت، بوت کنت شما ہماے سی ٹی ڈی ء نام اش کرتگ۔ سی ٹی ڈی ء نام ء جنگ بنت ء ہماے گوشگ بیت کہ دیم پہ دیگی جنگ ء جنگ۔ آبیگواہ کنگ بوتگیں مردمانی لاش مارا دست کپ انت گڑا باید انت کہ مادر بیائیں۔ پھادگہ چہ پشتکپتگ؟ مرچی ماچہ وتی جندے لوگ ء کنگ بوگ ء ایں۔ اگاں یک ماتے ء چک کہ شہید کنگ بیت گڑا آئی ء تگ کنت آلاچار بیت چہ وتی لوگ ء در بیت۔

اگاں ہماے مردم کہ لڈا تگ انت ایشانی لوگ سوچک یتگ انت یا بیھار دیگ ء لڈینگ یتگ انت۔ باید انت کہ ماچہ آئی ء مہ ترسیں وتی لوگ ء جاھاں یل مہ کن ایں۔ مالگور نہ ایں منی ء تنی مات ء مارا گوں لیواں بھادری ء سکین داتگ ء گوشگ کہ وتی ڈگار ء پاسبان بہ بہ ات۔ لگور ہک روچ مرایت بلے ہما کہ بھادر انت آداں ابد زندگ انت۔

انچوش کہ کریمہ انت کریمہ داں ابد زندگ انت چہ ء کہ آئی لگوری زندہ گوازیںگ، رزا جھانگیر لگوری زندہ گوازیںگ، آدگہ شہید اں لگوری زندہ گوازیںگ۔ آزوراک ء دیم ء دیم پہ دیگی ء اوشا تگ انت۔

اے راستی ء مادر سسر پدایں کہ زندگی کبیرے کیت، اے چیز ء مادر سسر پدایں اے راہ ء ابید جنجال ء دگہ ہچ نیست۔ گڑا چہ زمین ء مھر ء مستریں دگہ چہ بوت کنت۔ ہما زمین کہ آئی ء واستا بلوچ مات، لاڑکیں جنک ء بامردیں پسگ شہید بوگ ء انت گڑا ماچہ آیان شرتریں؟ بس ہماے گوشگ بوتگ کہ بلوچ زالبول لوگ ء بہ نندایت ء چک ودی بہ کنت بلے چوش نہ انت۔

منی ء تئی آدگہ راجانی تہ ء پرک ء تپاوت ہست، ماراوتی واستاوت پاد آھگی انت۔ آدگہ راجانی زند آسودگ انت اگاں ماڈن ء درہہ کپ ایں گڑامازانیں کہ آدگہ راجانی زند چون گوزگ ء انت۔

گڑاپد ء مازانیں منی ء تئی زند چون گوزگ ء انت، مانچو مانگیشینگ بیتگیں کہ ماپہ دووہد ء نان ء درپہ در ایں زھن کار نہ کنت کہ ماراپہ وتی راجی سیت ء زمین ء در آھگی انت۔ منی ء تئی زھن ء اے گپ نہ ایت کہ مئے زمین دستیک کنگ بیتگ پہ ایشی جھد کنگی انت۔ اے درس ریاستی پندل انت کہ ماراچہ وتی راجی سیت ء نپاں جتا بہ کن انت۔ ہماو اب کہ مئے شھیداں دیستگ مارا ہماو اب پیلو کنگی انت۔ نوں آزمہ واری مئے ء شئے کو پگاں انت۔

مئے مردم ترس آماج کنگ بیتگ انت اے بلاھیں کو لواہ ء باید انت کہ ہزارانی کچ ء مردم یکجا بہ بوت ایں۔ من ہم بلوچ جنکے آں اگاں من مرجی در کپت کن آں شما ہم در کپت کن ات۔ اے راہ ء ہر کس ترس آماج کنگ ء بیہار دیگ بیت، من ہما جاورانی تہ ء گوزگ ء آں شما ہم جے جاورانی تہ ء گوزگ ء ات۔ من وھدے کسان بوتگ آں گوں وتی چماں زور کی دیستگ انت، لاش دیستگ انت کہ آڈریل کنگ بیتگ انت، آیانی کوشت برگ بیتگ انت، آیانی آزاہ کشک بیتگ انت۔

من لوگ سوچک ء دیستگ انت۔

گڑا ہر کس ء اے راج ء سر ء کار کنگ لوٹ ایت، یک ڈاکٹرے پہ راج ء چے کرت کنت، یک استادے پہ راج ء چے کرت کنت ء وتی پر زاپیلو کرت کنت۔ استاد ء کار ہمیش انت کہ مردمانی شھور دیگ۔ یک استادے کہ راج ء سر ء اے وڑ ء کار کرت کنت دگہ کس کار کرت نہ کنت۔

آشھور نہ کہ مارا ریاستی نزام ء دانگ، اے شھور ء من شھور نہ گوش آں، ہما شھور کہ مئے تہ ء زانت ودی کنت، ہما شھور کہ مارا جیڑگ پرمانیت ما پرچا ایر دست ایں، منی ء تئی کر ء پرچا اسپتال نیست، منی ء تئی کر ء پرچا شریں وانگاہ نیست، اگاں مئے زھگ پنج ء شش تبک وان انت گڑا پرچا دیم ء وانگ ء نہ انت۔ اے درس ایر دستی ء سوگات انت، اگاں من ء تو ہمنچو ہما موش بہ ایں ہمنچو پد متنگ ء چہ زند ء آسراتیاں زبھر بہ ایں۔

مایک ایر دستیں راجے ء تہ ء چے کرت کن ایں، ایر دستیں راجے ء تہ ء ماتے ء کر دے بوت کنت۔ مات سک باز کرت کنت یک ماتے ء مز نہیں کر دے بیت۔ مات وتی لوگ ء توک ء وتی چکاں تربیت دات کنت۔ آکار ء کہ مات کرت کنت اے جھان ء تہ ء کس کرت نہ کنت اگاں یک ماتے ء شھور بہ بیت گڑا آیک راجے ء شھور دات کنت۔ اگاں مات زانتکار بیت ء وتی چک ء ہما وڑ ء تربیت کنت گڑا آچک ہم مزن بیت پہ وتی راج ء ہما وڑ جیڑا بیت۔ مات یک راجے ء سر پدی دات کنت مات راجے ء راشوکیں بانداتے دات کنت۔

اد ء چنچو تشنگیں مات انت من آیانی گون ء دز بندی کنان کہ وتی چکانی تربیت ء بہ کن ات۔ وتی چکان ء شریں سوچ ء بدے ات، وتی چکان ء اے سوچ ء مدے ات کہ وتی براتانی دلاری کنگی انت۔ پہ چار کلدار ء وتی زمین ء سودا جنگ ء وتی براتانی دلاری کنگ اے یک گداری یے ء مارا اے راہ ء روگی نہ انت۔ انچوش گوش انت کہ جند ء براس سد دژ من ء کار کنت، گڑا تراوتی لوگ ء تہ ء برات کوشار ینگہ نہ انت بلکیں وتی دلانی تہ ء جاگہ دیگی انت۔ مارا اے راہ ء جنزگی انت ء مئے کو پگاں باز زمہ واری ہست۔ گڑا مات بزانیں ماراچے کنگی انت۔

مئے واستاوانگ سکالمی انت ماوتی میٹگانی تہ ء لینگو تچ سنٹر پچ کرت ء وتی زھگاں وانیت کن ایں، مئے کر ء وانندگیں مردم بیت باید انت کہ ماپہ وتی باندات ء واستا بہ جیڑا انت۔ باز رند ء ہمے گپ گوشک بیت کہ پلاں سیاسی مردم پیدا ک انت آئی ء من وتی گس ء جاگہ نہ دیاں کہ بوت کنت ما باندالو ٹائینگ بہ بہ این ء منی پیشی بہ بیت۔ یا بوت کنت منی مردم بیکواہ کنگ بہ بنت گڑا اے درسانی سر ء ہست۔

من چہ شال اء اء بلور ۛ سر زمین ۛ سر ۛ اٹلگ آں کہ اء مردم ترس آماچ کنگ پیٹگ آنت آسانی تہ ۛ شہور پیدا کنگی انت۔ اے وھد ۛ بلوچ ۛ جاور کدی گیک نہ بنت۔ گڑا مارا جھد کار، سیاسی یا آشوبی مردم اے جاورانی ودار کنگی نہ انت کہ جاور حال کمو وشر بنت من اے میٹگانی تہ ۛ کایاں مارا ھے ناگیگیں جاورانی تہ ۛ ھے میٹگانی تہ ۛ آھگی انت۔

منی جند ایشی پت ۛ یک زمرہ واری یے سر پد بیت مابیاں اے میٹگانی تہ ۛ مردمانی تہ ۛ شہور و دی بہ کن ایں پر چاکہ اے زمرہ واری منگ انت اے ڈیانی نہ انت۔ اء دگہ پر شتھے نہ ایت ۛ شتھے تربیت ۛ نہ کنت۔ اے زمرہ واری مئے ۛ شتھے درسانی کوپگ ۛ انت ایشی ماچون پیلو کن ایں۔ مارا تھنا ورگ ۛ وپگی نہ انت مئے ۛ شتھے سر ۛ زمرہ واری سک باز انت آمازا نگ لوٹ انت۔ یک ماتے ۛ وتی چک ۛ تربیت ۛ چون کنت، یک ورنایے وتی لوگ ۛ تہ ۛ چون شہور کار ایت۔ یک استادے چون وتی نو در براں واین ایت، یک ڈاکٹرے چون وتی راج ۛ ھز متکاری ۛ کنت۔ جھد ۛ پڑا کاریکے نہ انت کار باز انت۔

من شتھے ھے مچی ۛ آھگ ۛ سر ۛ پھر بنداں کہ شتاچہ مئے گوانک ۛ اے مچی ۛ بھر زرتگ وتی زمرہ واری سر پد بوٹگ ات۔ اے شتھے ھو سلہ ۛ دلہڈی انت کہ انچو مردم اء مچی پیٹگ۔ من اے گپ ۛ زاناں باند ایا پونشی چد ۛ گیش مردم مچی بیت انت۔ گپ ایش انت کہ من چہ اء رواں گڑا اے شتھے زمرہ واری بیت کہ اے جھد ۛ بر جاہ بد ارات۔ شتا ھے بہ جیڑا ات اے چیز پر چاھست مئے کرد چے بوت کنت۔ کریمہ یک زالبولے ات آوھدے کہ در کپ ایت گڑا اے چیز ۛ نہ جیڑا ایت کہ منی گون ۛ چے بیت۔ کریمہ ۛ مردم شھید کنگ بنت ۛ آئی ھمپگریں سنگت بیگواہ کنگ بنت، بلے کریمہ ۛ ھمت چو سیا جھی ۛ برز ۛ بلند ات ۛ کریمہ پد کنز نہ بوت۔

کریمہ بلوچ ۛ اولی زالبول بیت کہ ھر تپمیں زور اکیانی دیمپان بیت اے گپ ۛ نہ چار ایت کہ من یک زالبولے آں من ۛ ڈن ۛ در آھگی نہ انت۔ بلے منی یک مزنیں وابے من یک مزنیں ڈاکٹرے جوڑ بہ باباں من ھما سر زمین ۛ سر ۛ زندگی کنگ ۛ آں کہ مارا ھروچ بلوچ پسگانی لاش دز کپگ ۛ انت۔ ھالا لاش کہ انگت ۛ آسانی پجار نہ پیٹگ۔ باز مات انگت ۛ وتی بیگوا ھیں چکانی ودار ۛ نشنگ انت کہ منی چک کدی آجو بنت آاے گپ ۛ نہ زان انت کہ منی چک کجام مچی کبر ۛ گلزمین ۛ میار کنگ پیٹگ انت۔

شتا تھنا ھاتو تک ۛ نام اش کرتگ بلکیں ھاتو تک ۛ تہ ۛ سے سد مردم ۛ لاش دز کپ ایت۔ اے گپ ۛ ھر کس زانت کہ بیگوا ھیں مردم پیٹگ انت بلے اے گپ ۛ کس نہ زانت کہ ۛ کئی چک بوٹگ انت۔

آما ت انگت ۛ ودار ۛ انت بوت کنت منی چک وائر بہ بیت، آاے گپ ۛ نہ زانت کہ منی چک زمین ۛ چیر ۛ انت۔ اے ریاست انجیں زالے کہ تی چکانی جون ۛ کل کنت ۛ ترانہ دنت۔

شال ۛ یک جا ھے ھست چہ دشت ۛ نام ۛ زانگ بیت اوء ۛ سر جمیں لاوارس کبر کنگ بنت۔ بلوچ ۛ بیگوا ھیں پسگانی لاش کل پیٹگ انت مات ودار ۛ نشنگ انت مئے چک کانت بلے آلاوارس کبرانی باھوٹ کنگ پیٹگ انت۔

ھما مردم کہ آسانی جون ۛ تہ ۛ ساہ مان نیست بلے اے چہ بے ساھیں لاشاں ترس ایت ۛ آسانی لاشاں کھولاں سر نہ کنت۔ کریمہ وھدے جنگ بیت آئی لاش بلوچستان ۛ آرگ بیت آنچو جیڑہ کنت۔ وھدے کہ کریمہ شھید بیت گڑا مردمانی تہ ۛ یک مزنیں آشوبے کیت۔ ریاست سر جمیں تربت ۛ وتی مردماں اوشارین ایت کہ مردم کریمہ ۛ گڈی دیدار ۛ کرت مکن انت۔ وھدے کہ آچہ منی ۛ تی لاش ۛ آنچو ترسگ ۛ انت اگاں من ۛ تو زندگ بہ بہ این ۛ اے کار ۛ بہ کن ایں گڑا اپما چنچو ترس ایت۔ گڑا مازانیں وتی سر ڈگار ۛ چہ ساٹکلاں آجو کن ایں۔

اگاں مئے تہ آ شوب بیت ء ماوتی زمہ واریاں سر پد بہ بہ ایں گڑا شہیدانی دیستگیاں واب ء دیم ء برت کن ایں۔ گڑا باید انت کہ ماپہ وتی دور وچی زندگی ء واستاء مہ جیڑا ایں۔

چوناہا ہم مردم مرایت بلے ما کریمہ ء پمشکا یاد کنگ ء ایں کہ آئی منی ء تئی واستاوتی جان ءے داتگ۔ آئی منی ء تئی واستاوتی آسودگیں زندگی یل داتگ ء کربان بوتگ گڑا مار تلگیاں ہوناں چون بے ہال کرت کن ایں۔ آہون ہچ وڑ ء بے ہال کنگ نہ بنت چی ء کہ آہوناں مارا پجارے داتگ۔ ہا مردم کہ جھد کنگ ء انت ء کربانی دیگ ء انت چہ ہمایانی برکت ء مارا ہر کس زانت کہ مابلوچ ایں۔ مئے پجار کہ رک اتگ ء مادنیاء دیم ء بلوچ زانگ بہ ایں گڑا ہمے شہیدانی ر تلگیاں ہونانی برور دانت مارا یک پجارے رستگ ء ماے سر ڈگار ء سر ء زندگی کنگ ء ایں۔ ہا ہون کہ پمار تلگ انت آیاں ماباید ایں یاد بہ کن ایں ء آہون مارا دیم ء جنزگ ء سکین ء بہ دے انت۔ اے سر زمین کہ انگت ہون ء بوا انت گوں ایثی ما چون دگ ء کرت کن ایں۔

اے جھد ء پڑا ما چون زمہ واری پیلو کرت نہ کن ایں الم کن ایں انچوش کہ مئے تھا ہما زانت ء سہا بہ بیت۔ ہا ہون کہ اد ء ر تلگ انت آچونیں کیمیتی نیں ہون انت آیانی ہساب دیگ بیت۔ اے ہونانی ہساب ہمار وچ ء گرگ بنت کہ مایکجاہ بہ ایں ء ہمے راہ ء برویں ء پند بہ بریں۔ مئے ء تئی تہ ء کربانی ء جز بہ بیت گڑا دنیاء ہچ وڑیں تاکت مارا داشت نہ کنت۔

اگاں ماہنچو بے توار بہ بہ ایں گراہمنچو ایر دستی ء لگتانی چیر ء بہ ایں، اد ء نشنگیاں مردم شہا سہا بہ کن ات مارا ہمے راہ ء جنزگی انت۔ ہمے راہ کہ مارا بانک کریمہ ء پیش داشتگ مارا ہمے راہ ء جنزگی انت۔

کولواہ ڈنڈا سر تران

اے دیوان شہید بانک کریمہ عیات برجم دارگ بوگ انت۔ چوناهامابہ چار ایں تمپ ادگہ مردم هم باز انت ماپر چاتھنا بانک کریمہ عیاد کنگ عیاس، بلے بانک بلوچ عیامازال ات، بانک بلوچ عیاماجنک ات کہ آئی عوتی زاتی واهشت کشنگ انت عوت عسرجم عیہ بلوچ راج عیادنگ۔ بانک عیہ وت نہ جیڑ ات بانک عیمنی عتئی واستاجیڑ اتنگ ات عیہ بلوچ عیشیں باند اتے عیڑ اتنگ۔ ادع نشنگیں مردماں من همے گوشگ لوٹ آں کہ ماتھنا بانک عیاسی سپر عیمہ چار ایں، مابانک عیٹھنا یک روچے عیاد مہ کن ایں ہماراہ عی بانک شنگ عیپند برنگ گڑاما ہماراہ عی راہی بہ ایں۔

مابانک عیگوں وتی ہیالاں همگر نچ بہ کن ایں، مامک گام عوتی راجی بامرداں یاد بہ کن ایں عیامایانی سر عیپھر بہ بند ایں عیامایانی زمہ واری عوتی کوپگان بزور ایں عیدیم عیہ جنز ایں۔

من شمار درساں گوشگ لوٹ آں کہ اے جھد تھنا مئے کوپگان نہ انت، اے جھد تھنا بانک عی کوپگان نہ بیتگ، اے جھد تھنا ہماراہ مردمانی کوپگان نہ انت کہ در کپنگ انت چی عی اے جھد تھنا یک مردم عی جھد نہ انت، اے جھد تھنا یک زاتی جھد نہ انت اے جھد یک راجی جھدے۔ اگاں ادع نشنگیں مردم همے چیز عیہ مار انت عی اے جھد عی ہماراہ بہ بنت گڑا من پہ سٹک گوش آں کہ مایر دست نہ بہ ایں۔ پہ ہما منزل عی مئے شہیداں واب دیستگ آمزل نزیک بیت۔ اے نہ شلی عی جھد انت عی نہ اے ماہ رنگ عی جھد انت نہ اے تھنا بانک کریمہ عی جھد بیتگ عی نہ دگہ کسے عی جھد انت۔ اے جھد عی تھریک بلوچ راج عی جھد انت۔ اے جھد عی پڑا درساں ہوار بوگ عوتی زمہ واری پیلو کنگی انت۔

مئے راج گلام انت مارا پہ وتی واستاوت توار چست کنگی انت، مامے چیز عی ترس ایں کہ من اے کار عیہ کن آں من بیگواہ کنگ باں یا منی کس عی سر عی دگہ ارش عی جیڑ ہے بہ بیت۔ اے آس کہ کپنگ اے تر عی ہشک نہ زانت مامرس اے آس عی سچک عی ایں۔ ادع کس پشت نہ کپ ایت چی عی کہ مابلوچ ایں، بلوچ بوگ هم سک گر ان انت۔ چوناهابلوچ وباز انت ہما کہ زمین عی ہک عی ادع کنگ عی انت من ہائی عی بلوچ گوش آں۔ اگاں کسے زگریں بلوچے بیت گڑا آئی عی ریاست عی ہک زور اکیانی دیمپانی کنگی انت۔

بلوچ عی وانندگ عی ورنہزارانی کچ عی ریاست عی چیریں زنداناں بند انت۔ مرچی آپہ وتی زات عی بندیک نہ انت آ منی عی تئی واستا بندیک انت۔ ایوک عی بلوچ کنگ بوگ عی نہ انت تھنا ہما زات نشانگ کنگ عی کنگ بوگ عی انت۔ اے گار عی بیگواہی عی درج بندات بوٹگ ایشی عی تہ عی مستریں کساس بلوچ وانندگانی انت۔ ریاست پرچا وانندگیں ورنایاں نشانگ کنگ عی برگ عی انت؟ پرچا وانندگیں ورناتوی راج عی باندات عی مانزمان انت۔ ورنہما تہک انت وتی چاگرد عی مٹ کرت کنت، ورنہما تہک انت کہ راج عی یک ویشیں باند اتے دات کنت۔ اگاں بلوچ عی ورنابے سبابہ بیت عی تھنا پہ یونیورسٹی عی روزگار عی ہاترا بہ وان ایت گڑا بھچہ گلامی عی لگتمالیان آجونہ بہ ایں۔

من وتی راج عی ورنایاں گوشگ لوٹ آں کہ شما تھنا پہ روزگار عی واستامہ وان ات۔ اگاں تو کجام سیلڈ وان عی پہ زور گار عی نیت عی مہ وان، گڑا پہ وتی زانت عی شہور عی بہ وان۔ اگاں ہما سیلڈ عیگوں تو همگر نچ عی گڑا پہ آئی تو پہ وتی راج عی چے کرت کن عی۔ چہ ادع نشنگیں مردماں درسانی یک یک زمہ واری یے هست۔ ادع نشنگیں ماتانی سر عی یک زمہ واری یے هست کہ آوتی چکانی کر عی راجی بامردانی کسھاں بیار انت عوتی چکاں بلوچی داستاں بہ گوش انت۔ ہما ورنہ آیبانی سر عی ہمے زمہ واری بیت آوتی دیوانایانی تہ عی بلوچ جھد عی بابت عی ڈسکس بہ کن انت۔ ہما بلوچ استاد کہ زھگاں وانین ایت (ریاستی نزام عی منوگر عی نہ گوش آں) آزھگاں وانیت ایت گڑا زھگاں ہمے بہ گوش ایت کہ زمین عی راج ایر دست انت ترا اے چیز وانگی انت۔ بلوچ استاد اگاں وتی زمہ واریاں بہ

زان انت گڑا بلوچ ورنایان ءیک شوکیں بانداتے پیش داشت کنت۔ ادء اکسکار ہم هست انت آیانی زمہ واری انت بلوچ ء درتہ پچی، بزگی، بلوچ ء ڈر تگیں لوگ انت ہمایانی اکساں کش ات ء وتی کمیرہ ء بند کرت کن ءے ء جھان ء پیش دارا ت کہ بلوچ ء گون ءے چے زور کی کنگ بوگ ء انت۔

ہما کہ ڈاکٹر هست انت آیانی سرء مز نیں زمہ واری یے هست، من چہ آواران ء داں ادء سر بوتگ آں من اے میٹگانی تہ ءیک ڈاکٹرے ہم نہ دیستگ۔ ادء هست بلے ہما ڈاکٹر کہ آئی ء ایم بی ایس کرتگ چہ آیایں من یکے نہ دیستگ۔ بوت کہ ادء آیانی پوسٹ بوتگ انت بلے وتی مھلوک ء کمک ء کنگ ء نہ انت۔ ہماندارا جھانی بلڈینگ مک انت بلے ہمے مکیں بلڈینگانی تہ ءے چے نہ گواہ ایت۔ مایست ء یکمی کرن ء زندگی کنگ ء ایں بلے مے کر ء آسراتی چے نیست۔ مے میٹگانی تہ ء واکجہاہ هست بلے ادء استاد نیست زھگ واینک نہ بنت، ہمے وانگی نزام ہم شر کنگ نہ بیت، ایٹی سوب ہمیش انت کہ ادء ء بلوچ تشنگیں ء اے مے سر ڈگار انت مادء گلام دارگ بیتگ ایں۔ آدر سیں چیزاں زان انت بلے نہ لوٹ انت کہ بلوچ دیروئی بہ کنت۔ ریاست پہ مے پشت ء دور دیگ ء ہر وڑیں پندل سازیت بلے ماراپندلانی آماج بوگی نہ انت۔

بلوچ سر ڈگار ء سرء نشہ آم کنگ بیتگ، نشہ انچوش آم انت کہ ہمک گس ء یکے ورنایے یاسے سے ورنانشہ آماج کنگ بیتگ انت۔ مے بلوچ ورنانشہ ء برباد کرتگ انت۔ بلے شما اے گپ جیڑاتگ کہ نشہ پرچا آم کنگ بیتگ؟ چہ بلوچستان ء ڈن آدگہ جاہاں انچو نشہ نیست۔ نشہ پمشکا آم کنگ بیتگ کہ من ء توپہ وتی راج ء جیڑات مکں ایں۔ مابرباد بہ ایں ء مے زانت داں آجہ ء سر مہ بیت کہ ماگلا مین ء ایر دست کنگ بیتگ ایں۔ گڑا مارا پہ وتی بزگیں راج ء جھد کنگی انت ء وتی راج ء توار جوڑ بوگی انت۔ اے جاورہال تنہا آواران ء کولواہ ء نہ انت اے جاورہال سر جمیں بلوچ ء انت۔ اے بیگواہی، جنگ ء کنگ درتہ پچی تیوگ ء ادء جاورہال نہ انت۔ ہر جاگہ ء بلوچ ہمے وڑانت بلے پہ ایسانی واستا مارا توار چست کنگی انت۔ من شلی پہ یک روچے ء ادء آتنگ آن ء پدء رواں اچمن پدکئے اے مردماں یکجاہ بہ کنت ء آیان ء راہے پیش بدار ایت۔ آیان ء ہمے بہ گوش ایت کہ شما ایر دست ات اگاں شما جھد بہ کن ات ء بلوٹ ات ہرچی کرت کن ات۔ بایدات کہ ماوتی زمہ واریان بہ زان ایں۔ مے دیم ء مردم بیگواہ کنگ، آزار دیگ ء کشک بوگ ء انت گڑا مارا ایسانی دیم ء دارگ ء پاد آہگی انت۔ اے مردماں پہ مے ہکاں توار چست کرتگ۔ اگاں ما جھان ء تھریکاں بہ وان ایں ء ہمایاں بہ چاریں کہ سوبمند بیتگ انت۔ ویتام داں ہزار سال جنگ کنت بلے پشت ء نہ کنزایت۔

اے وڑیں ہزار درور هست کہ مردماں پہ وتی ہک ء وتوا جھی ء توار چست کرتگ ء جھد کرتگ۔ اگاں ماہاموش بہ بہ ایں گڑا مدام ہمے تھاری ء تہ ء جنزلاں بہ ایں ء مے پد رچج ہم ہمے تھاری ء تہ ء جنزایت۔ مارایک وشیں بانداتے ہم نسیب ء نہ بیت۔ اے ترس مارا گار کنت، ماراچہ وتی دل ء تہ ء ہمے ترس کنگی انت ء ہاموش بوگی نہ انت۔ مے سر ء لم ء زور کی بوگ ء انت من اے گپ ء زاناں شماہر تہیں زلم دیستگ۔ شمے جند ء شمے ہمساهگانی گون ء چونیں چونیں زلم کنگ بیتگ۔ اگاں ما انچو زور کی گندگ ء پد ہم انگت پاد نہ تکیں بزایں مے زیر مرتگ۔ مارا وتی زیر ء سودا جنگی نہ انت مارا پاد آہگی انت۔ ادء زالبول تشنگ انت من آیان ء گوشک لوٹ آں کہ وتی زھگان ء اے سوج ء مدے ات کہ بروا ت وتی براتانی دژ منی ء بہ کن ات۔ چوش مہ بیت تی چک وتی براتے ء دلاری ء بہ کنت۔ وتی زھگانی سکین ء چوش مہ کن ات کہ ریاست ء ہمراہ بہ بنت۔ من شمارا ہمے گوشک لوٹ آں کہ چہ اے کار ء مارا چے نہ رس ایت ابید ء بربادی ء تباہی ء بلے شمارا پہ وتی زمین ء واستا جیڑگی انت۔ پہ وتی بزگیں راج ء واستا جیڑگی انت۔ من ء توچہ کس ء شر تر نہ ایں۔ اگاں کسے اے راجدروہی ء کار ء کنگ ء انت راجدپتر ء تہ ء آئی نام گدار ء راجدروہ نیسگ بیت۔ ہما مردم کہ وتی زمین ء سودا ء جنت راجدپتر آئی ء کدی ہم ماپ نہ کنت۔ راجدروہ وتی دل ء ہمے وش بیت کہ من زرگران ء شرین ورگ وران ء شرین گاڑی ء سوار باں آئی ء اے گپ زانگ لوٹ ایت کہ وتی راج ء گون ء دگا کنگ ء انت۔

بلوچ راجد پتر تہ ۽ ہمار دم زگریں بلوچ گوشتگ بیت کہ آراج ۽ درد ۽ مارگ ۽ انت۔ اگاں مامرچی تشنگ ۽ بانک کریمہ ۽ یاد کنگ ۽ ایں گڑا بانک کریمہ تھنا وتی واستانہ جیر اتگ۔ بانک کریمہ زندہ ۽ ہمک وشی آس داتگ ۽ وتی زاتی واہشت گنگیر کرتگ۔ آئی ۽ یک انچیں راہے گچین کرت کہ اے راہ ۽ تھنا بزگی ات۔ اے راہ ۽ ابید مرگ ۽ دگہ ۽ نیست ات۔ اے انچیں راہے کہ مازانیں اے راہ ۽ مامریں، مئے لوگ ۽ مردم بگواہ کنگ بنت ۽ لوگ ۽ تہ ۽ مردم جنگ ۽ کشگ بنت۔ چہ اے راہ ۽ ابید دگہ ۽ نیست۔ یا وتی زمین ۽ گون ۽ گداری بہ کن ۽ وتی زمیر ۽ سودا بجن یا ہمے راہ ۽ برو، بس ہمے یکیں راہ انت۔ ستارہ کہ یک گونڈوے کہ شادرس آئی ۽ زان ات ہمے سرڈ گار ۽ سر ۽ جنگ بیت۔ اے گپ ۽ پوج ہم زانت کہ اد ۽ لس مھلوک نشت ۽ انگت ۽ تیر گوری کنت۔ اے ستارہ کہ مئے دیم ۽ شھید بیت پہ ایثی واستا پاد میاںیں بزاں مئے زمیر مرتگ۔ شامے گپ ۽ زانگ ۽ ات کہ اے گونڈوے کہ سور انت ۽ ایثرا زالماں جنگ اگاں ماہ ایثی ۽ پاد نیانیں گڑا مئے واستا چے پشت کپتگ۔ اگاں باند امنی ۽ تئی گس ۽ گونڈوے بے میار ۽ شھید کنگ بہ بیت ماہمے ودار ۽ بہ بہ ایں کہ بلوچ راج پجن تو ارچست بہ کنت۔ اگاں مریچی تو پاد نیانے گڑا ہمے اوست ۽ مدار کہ پجن مردم پاد کانت۔

مئے تاکت بلوچ لس مھلوک انت اگاں ماہمنچو ہوار ۽ یکمشت بہ ایں گڑا ماہمنچو مھکم بہ ایں ۽ جھان ۽ ۽ ۽ وٹیں تاکت مارا پرورش دات نہ کنت۔ ماہمنچو گستاہ ایں ۽ یک دومی ۽ دژ منی ۽ کن ایں گڑا ماہمنچو پرورش وریں۔ انچوش کہ یک چیزے ہوار بیت گڑا آئی پر وٹنگ گراں انت، پمشکار یاست پہ مئے پرشت ۽ پرورش ۽ پندل سازگ ۽ انت۔ ریاست مارا زگر ۽ نماز، برے بلوچی ۽ براہوئی، برے جھلاوانی ۽ مکرانی ۽ نام ۽ پر وٹنگ ۽ جھد ۽ کنت۔ بلے مارا زانگی انت کہ اد ۽ مھذب ۽ زبان نہ مدرس بلوچ ایں۔ ماہلوچ ۽ نام ۽ سر ۽ جنگ ۽ کشگ، گار ۽ بگواہ کنگ بوگ ۽ ایں۔

آوہد ۽ کہ دژ من مارا جنگ ۽ بیت اے نہ چارایت زگری یا نمازی یے، بلوچ یا براہوئی یے، جھلاوانی ۽ مکرانی یے آبلوچ کنت ۽ جنت۔ گڑا مارا ہم اے چیز چارگی نہ انت بس بلوچ بوگ ۽ پاد آہگی انت۔ انچوش کہ مئے آدگہ بامرد بیتگ انت ۽ پاد اتگ انت یا شھید بیتگ انت گڑا آیانی وتی زات کشنگ ۽ پما در کپتگ انت گڑا مارا چے بیتگ کہ مادر کپگ ۽ نہ ایں۔

ہمے میتگ ۽ تہ ۽ بانک کریمہ ۽ دگہ بازیں مردماں کار کرتگ آیاں بس پند برتگ ۽ اتگ انت آیاں شئے سر ۽ کار کرتگ ۽ شئے یکجاہ کنگ ۽ جھد کرتگ۔ اگاں ماہ پاد میاںیں گڑا مئے اے ایر دستی پہ مدام مان ایت۔ اد ۽ تشنگیں مردم مریچی ہمے پیسلہ ۽ بہ کن انت بلوچ ۽ جھد ۽ تھریک مئے تھریک انت ۽ من ۽ ہم پاد آہگی انت گڑا مازوت وتی منزل ۽ سربوت کن ایں۔

بانک کہ وھدے 1986 ۽ ودی بیت گڑا 1986 ۽ سال سکا شوکیں سالے بیت کہ بانکیں وٹیں مردے بلوچ سرڈ گار ۽ سر ۽ ودی بیت۔ آئی پہ بلوچ زابلول ۽ مردیناں یک راہے پچ کرتگ ۽ پیش داشتگ کہ بلوچ ۽ زابلول تھنا گیت ۽ نام ۽ سر ۽ زندگ نہ بنت ۽ تھنا لوگ ۽ نہ نند انت آئی ۽ سر جمیں پندل رد کرتگ انت ۽ آدر کپتگ یکیں وھد ۽ درسیں چیزانی دیسپان بیتگ۔

بانک ۽ نا کو ۽ جون ہم دور دیگ بیت بلے بانک پشت ۽ نہ کنزایت، بانک ۽ رااے ہم گوشتگ بیت کہ توچہ جھد ۽ دزکش بوتی نا کو ۽ یل کن ایں بلے بانک انچو مھکم بیت آئی لوگ ۽ لاش کیت، مردم زور بگواہ کنگ بنت، ہمک روج چھاپہ جنگ بیت بلے بانک پشت ۽ نہ کنزایت۔ ماہنا بانک ۽ نام ۽ سر ۽ پھر مہ بند ایں یا یک روچے ۽ اسٹیٹس مکن ایں ۽ تھنا یک روچے آئی ۽ یاد مکن ایں بلکیں بانک ۽ پکر ۽ لیکہ ۽ زندگ بداریں ۽ ہما پیم ۽ بانک ۽ مئے سر ۽ کار کرتگ ۽ بلوچ ۽ گدان گدان ۽ تشنگ ۽ بلوچ ۽ سکین داتگ گڑا ماہم راہ ۽ بہ جنزریں۔

اے تشنگیں مچی پمایک لبزانکے، شھیدانی ہون ۽ برتگیں مردم لبزانک انت، تشنگیں لوگ لبزانک انت گڑا مارا دگہ چے بہ بیت۔ اے تشنگیں مچی یک سورے نہ انت سیاسی مچی یے، مریچی ماہ شاد ۽ تشنگیں وتی راجی شھیدانی یاد کنگ ۽ پہ آیانی پکر ۽ دیم ۽ برگ ۽ واستا ہما واپ ۽ پیلو کنگ مئے ۽ شئے زمہ واری

انت۔ مئے مردم شہید کنگ پینگ انت ہما جھد کہ نیم راہ ءیل کنگ پینگ آجھد ماراوتی کوپکاں زورگ ءدیم ءبرگی انت۔ ما اے چیز ءمہ جیڑاں کہ اے کار پلائی انت دل ءدلم بواے کار منی ءتئی انت۔

پہ اے کار ءاستاد گہ پر شتھے نہ ایت، پہ اے کار ءدگہ دری مردے نہ ایت، اے جھد ماراوتی نزوریں کوپکاں زورگی انت بلّے مانا وانندگ، بزگر ء شپانک ایں، بلّے مئے کر ءزند گوازیگ ءدگہ ہچ آسرائی نیست بلے من ءتو یکجا بہ بہ ایں گڑاھرچی کرت کن ایں۔

شماوت گندگ ءانت کہ جھان آزمان ءسرائت بلے بلوچ ءکر ءہچ آسرائی نیست۔ بلوچ ءکر ءنہ اسکول ہست ءنہ نادرا ہجاہ ہست، ماوتی زھگاں پہ وائینگ ءشال ءیاڈن ءدیم دے ایں۔ بلے بلوچ ءکماش انگت جھد کنت وتی زھگ ءپہ وانگ ءدیم دنت کہ زھگ منی پیری ءہسابیت۔ گھار ہمے جیڑ ایت کہ منی برات مزن بیت پھن یک ککے بیت۔ بلے ریاست ہمے بلوچ پسگاں زور ایت ءزندانی کنت داں سالانی سال آیانی ہچ وڑیں حال نہ بیت بس آیانی جون دست کپ انت۔ انجیں دردناکیں کہ ہست انت مات چہ سالان پہ وتی زھگانی ودار ءنتینگ انت بوت کنت ریاست ءآجتگ ءکل کرتگ انت۔ ریاست انجیں زالمے کہ آمر دمانی لاشاں مچی کبراں کل کنت ءآیانی کھولاں نہ دنت۔ مارا اے ریاست ءکر ءہچ بستار نیست، آمارا مردم نہ لیک ایت ءآئی کر ائے ءپس ءمال ءمانیک انت۔

چی ءکہ چہ بلوچ ءسرڈ گار ءسر ءہرچی کہ درکپگ ءانت ریاست ءہمالوٹ انت آئی ءمنی ءتئی ہچ گم نہ انت، مارا پہ وت ءوت جھد کنگ لوٹ ایت۔ ماہما زلم ءزور اکیانی دیم ءبہ اوشت ایں۔ من ءامید انت کہ من چہ اے جاہ ءدرکپت آل اے جھد ءشادیم ءبرات۔ من اگاں چہ اد ءدرکپت آل اد ءمردم مچی ءبر جاہ دار انت۔

اچوش کہ اد ءہمے تران پینگ انت شما ایشانی بابت ءجیڑات، شما ترس آماج نہ بہ ات۔ شماہک بلوچ ءلوگ ءمسلم ءوتی مسلمہ سرپد بہ ات۔ اے گار ء بگواہی، جنگ ءکنگ بلوچ ءبلوچستان ءمسلمہ انت گڑا من ءترادر کینگی انت۔

بلوچ گوسٹانک ۽ مھکم داروک مھناز ۽ گراناز ۽ پگرم ۽ دیم ۽ بروک، بانڑی ۽ وڑ ۽ براتانی رد ۽
اوشٹوک کریمہ انت۔ کریمہ بوگ ارزان نہ انت کریمہ ۽ مروچی لمہ ۽ نام بزاں ماتے ۽ نام چہ
مز نیں پندے ۽ برگ ۽ پد رستگ۔ اگاں مرچی بانک کریمہ ماتے ۽ نام ۽ زانگ بیت گڑا آئی
مھم بلوچ ۽ راماتے ۽ نز ۽ چارتگ۔

ماتھنا کریمہ ۽ یک روچے یات مہ کن ایں، کریمہ ۽ کہ ہما کمٹمنٹ بوتگ آئی ۽ وتی سیاسی سپر ۽
بھربہ کن ایں۔ ہما واپ کہ بانک ۽ شوکیں چماں دیستگ مارا ۽ شمارا ہما واپ دیم ۽ برگ انت۔
ہما پند کہ بانک ۽ براتگ مارا ہمارا ۽ پند جنگی انت۔ آراہ ۽ روگ گران انت بلے مئے ۽ شے
زمہ واری انت کہ ماہمارا ۽ پند بہ جن ایں۔

ڈاکٹر شلی بلوچ

